

CAL SER AGRAÏTS

L'Evangelí d'aquest diumenge ens narra com Jesús guareix a deu leprosos i com només un d'ells torna a agrair-li.

Cadascú de nosaltres pot reproduir l'escena on Jesús no passa de llarg. És una bona lliçó que ens dóna no és indiferent al patiment d'aquests malalts. Avui en dia també hi ha altres "malalties": aturats, persones soles, immigrants, malalts de sida, ludòpates, drogoaddictes.... Jesús vol guarir els seus patiments ens demana col·laboració de forma gratuïta, desinteressada per amor.

L'agraïment és un valor que cal fer més visible en la nostra societat. Demana que ens adonem que ens necessitem mútuament i que no som autosuficients. Hem de ser capaços de valorar les accions que els altres fan a favor nostre. Sovint ens hem de sentir atrapats, vençuts, impeditos.... per entendre que la mà que un altre ens dóna és un veritable regal de Déu. Moltes coses que posseïm ens han estat donades sense cap mèrit de la nostra part. La gratitud amb Déu, és un homenatge que arrenca del més profund del nostre cor.

Cadascú pot agrair coses diferents, però valorar les coses és fonamental. Apreciem les coses bones que passen al nostre voltant: el bon dia que fa, el que hem gaudit amb el dinar, estar amb la família....enlloc de queixar-nos i aprofitar qualsevol cosa per protestar o treure defectes.

L'agraïment cal fer-se i demostrar-se, encara que ens creï un problema de dependència amb el que ens ha fet el favor. Una expressió d'agraïment no es tracta d'una simple cortesia sinó és una **mostra d'amor**. Es tracta de sentir admiració i gratitud per les qualitats humanes dels qui ens honren amb els seus dons.

V.T i E.M.